

[Anker Lau.]

Men det kan vi måske få oplysning om i udvalget.

I almindelighed tror jeg, det vil være meget vanskeligt i forbindelse med forbud mod reklameformer at udskyde de reklameformer, som man ønsker forbudt, og at sætte et gyldighedsstempel på dem, man kan tillade. Det er vel også et spørgsmål, om det overhovedet er folketingets opgave at blande sig i sådanne detailspørgsmål. Jeg finder ingenlunde den reklameform, som her er på tale, særlig tiltalende, men derfra og til at ville forbyde den forekommer mig alligevel at være et skridt.

Men jeg forstår nu, at vi skal have lovforslaget i udvalg, og vi vil naturligvis med samme beredvillighed som tidligere deltage i forhandlingerne; og kan der i dette udvalg forelægges os kendsgerninger, som hæver denne sag op i et plan, som gør det værd for folketinget at beskæftige sig med den, vil vi naturligvis se på den.

Jeg kunne også tænke mig, at man i dette udvalg måske kunne få oplysning om de tanker, der ligger til grund for den højtærede ministers ønske om nedsættelse af et udvalg til gennemgang af hele dette område. Det kan vel nok være rigtigt, at dette område en gang imellem skal kulegraves, så vi kan finde ud af, om ændringer er påkrævet. Vi vil måske i folketingsudvalget få nærmere rede på, hvad der her er tanken.

Weikop: Jeg kan også på mit partis vegne tiltræde det lovforslag, som den højtærede minister har fremsat. Jeg behøver ikke at gøre bemærkninger til selve lovforslaget, og tanken om at optrykke loven synes jeg er udmærket. Men meget tyder på — jeg ved ikke, om det er regeringens eller socialdemokratiets ønske — at man vil tage hele spørgsmålet om konkurrencelovens revision op allerede på nuværende tidspunkt. Den ærede socialdemokratiske ordfører sagde, at vi skulle tage hele sagen op til overvejelse, men det kan vel ikke have været regeringens mening. Det må være regeringens mening, at vi skal behandle det foreliggende lovforslag. Jeg er da ganske klar over, at man altid fra folketingets side kan tage en sag op, men det er lidt ejendommeligt, at den socialdemokratiske ordfører

kan sige, at vi nu skal tage hele sagen op, når regeringen kun kommer med dette lille fornuftige og rimelige forslag.

Man kan godt nævne ting, som er mere eller mindre uheldige, men det er min opfattelse, at den lov, vi i øjeblikket har om uretmæssig konkurrence, er overordentlig brugbar — jeg var lige ved at sige: når den bruges. Denne lov indeholder mange bestemmelser, og hvis de påtaleberettigede organisationer anvendte loven, kunne man i virkeligheden nå uhyre langt. Det er jo f. eks. sådan, at med hensyn til en vares oprindelse må man ikke angive noget, der er urigtigt, til påvirkning af efterspørgslen eller noget, der strider mod almindelig forretningsskik. Det er en meget rummelig paragraf, og derfor skal man være forsigtig med at benytte den. Jeg mener kort og godt, at denne lov, hvori der er nedfældet så mange bestemmelser, egentlig er ganske brugbar, og jeg er derfor af en lidt anden opfattelse end de øvrige ærede talere. Jeg mener, at når den højtærede minister — som det selvfølgelig er ministerens ret inden for ministeriet — nu vil nedsætte et udvalg til at se på disse forskellige forhold i forbindelse med denne lov, må man uvilkårligt sige til sig selv: ak, skal vi nu have et udvalg igen? Det er jo udvalg og kommissioner evig og altid. Og man spørger sig selv: kan eller vil den højtærede handelsminister ikke mene, at handelsministeriet, der har alle de erfaringer, lige så godt selv kan udarbejde eller overveje spørgsmålet og komme med et lovforslag? Jeg forstår selvfølgelig godt den højtærede minister, for han var jo — hvis jeg må sige det på den måde — ikke så heldig med sit foregående lovforslag på dette område. Ministeren var åbenbart heller ikke selv så forfærdelig glad for det, for han var jo meget villig til at trække det tilbage ret hurtigt. Men lad det nu være. Min hovedopfattelse er altså den, at den lov, vi har i øjeblikket, er rigtig god, når den bare bliver brugt rigtigt. Jeg må mene, at hvis der skal foretages ændringer i den, har handelsministeriet så store erfaringer, at handelsministeren selv vil være i stand til at lade udarbejde og fremsætte et lovforslag derom, et forslag, som derefter kan gøres til genstand for forhandling i et folketingsudvalg. Men dette, at vi jeg havde nær sagt næsten